

# Nedeľa 6. týždňa v Cezročnom období (cyklus C)

Rozjímanie na nedeľu 6. týždňa  
v Cezročnom období (cyklus C).  
Navrhované témy sú:  
blahoslavenstvá ponúkajú nový  
zmysel nášho života; radosť je  
zakorenená v podobe kríža;  
blahoslavenstvá nás pozývajú k  
dôvere.

16.02.2025

KRISTUS STOJÍ na širokej rovine, kde  
je miesto pre množstvo ľudí z celého

Judska, z Jeruzalema, ba aj z pobrežia Týru a Sidonu. Všade okolo Pána vládne atmosféra obdivu; všetci prišli, aby Ho videli a počúvali. Ježiš nenecháva nikoho ľahostajným:

„Blahoslavení chudobní, lebo vaše je Božie kráľovstvo,“ začína.

„Blahoslavení, ktorí teraz hladujete, lebo budete nasýtení. Blahoslavení, ktorí teraz plačete, lebo sa budete smiať. Blahoslavení budete, keď vás budú ľudia nenávidieť, keď vás vylúčia spomedzi seba, potupia a ako zlo zavrhnú vaše meno pre Syna človeka. Radujte sa v ten deň a jasajte, lebo máte veľkú odmenu v nebi! Veď to isté robili ich otcovia prorokom“ (Lk 6, 20-23).

Tento úryvok z blahoslavenstiev nám umožňuje vidieť, že Boh nie je ďaleko od nás ani tvárou v tvár bolesti, hladu, utrpeniu, prenasledovaniu... Jeho blízkosť „je protilátkou proti strachu, že zostaneme sami tvárou v tvár životu. V skutočnosti Pán je s

tými, ktorí sú sami. Tým, že k nám hovorí, nám pripomína, že sme v jeho srdci“[1]. Božie slovo, ktoré je vždy výrečné a podnetné, je osobitným spôsobom prenikajúce vo chvíľach slabosti alebo nespravodlivosti. Ba čo viac, umožňuje nám prijať skutočnosť novým spôsobom, v ktorom vždy vidíme možnosti rozsievať dobro.

S odstupom storočí celá reč, ktorú vtedy predniesol a ktorá je zaznamenaná vo Svätom písme, naďalej mení životy mnohých ľudí. „Blahoslavenstvá sú novým životným programom, ako sa oslobodiť od falošných hodnôt sveta a otvoriť sa pravým dobrám, prítomným i budúcim“[2]. Pochádza od toho, ktorý je život, jeho učenie je jediné, ktoré plne uspokojuje túžbu nášho srdca po autenticite a pravde.

---

V TEJTO JEŽIŠOVEJ REČI nahliadame na tajomnú životnú cestu, ktorá nám sľubuje plné šťastie: je to sám Boží Syn, ktorý nám ponúka radosť a plesanie. Je to cesta, ktorej odmena je väčšia ako odmena, ktorú ponúkajú iné projekty, ktoré sú často dobré, ale neuspokojujú hĺbku našej duše.

„Prislúbená blaženosť nás stavia pred rozhodujúce morálne voľby“, hovorí Katechizmus Katolíckej Cirkvi. „Vyzýva nás, aby sme si očistili srdce od zlých náklonností a hľadali Božiu lásku nadovšetko. Učí nás, že pravé šťastie nie je ani v bohatstve alebo blahobyte, ani v ľudskej sláve alebo moci, ani v nijakom ľudskom výtvore, nech by bol akokoľvek osožný, ako je veda, technika, umenie, ani v nijakom stvorení, ale jedine v Bohu, prameni každého dobra a každej lásky“[3].

Pri jednej príležitosti sa istý učiteľ spýtal svätého Josemaríu, ako má viesť svojich študentov k pravej

slobode. Zakladateľ Opus Dei pripomenul spôsob chápania reality tých, ktorí sa nechali premeniť perspektívou evanjelia: „Viem, že deti učíš, že slobodu pre nás získal Kristus na kríži,“ začal svätý Josemaría, „že z lásky k nám vystúpil na popravisko kríža, aby získal našu slobodu; že oslobodenie nie je oslobodenie od bolesti, od protirečení, od ohovárania, od hanobenia. (...). Nebúri sa proti chudobe, prijíma ju; nebúri sa proti práci, prijíma ju; nebúri sa proti autorite, prijíma ju; nebúri sa proti chorobe, prijíma ju; nebúri sa proti rodičom, prijíma ich a miluje; ani proti učiteľom, ktorí vykonávajú otcovskú a materinskú prácu“[4].

Toto prijatie nie je postojom pasívneho odriekania, ako keď sa človek uspokojí s niečím, čomu nerozumie; naopak, je to prijatie človeka, ktorý s dôverou, že za všetkými týmito situáciami tajomne

stojí Boh Otec, hoci ich nemôže napraviť, ich prijíma s pokojom, s akým Ježiš prijal kríž, aby nás všetkých zachránil. Šťastie, ktoré blahoslavenstvá ponúkajú, má svoje korene v tvare kríža[5].

---

„ISTOTA BOŽEJ LÁSKY nás vedie k dôvere v jeho otcovskú prozreteľnosť aj v tých najťažších chvíľach života. Svätá Terézia od Ježiša obdivuhodne vyjadruje túto plnú dôveru v Boha, prozreteľného Otca, aj uprostred nešťastia: *Nič nech ťa neznepokojuje, nič nech ťa nestraší, všetko pominie. Boh sa nemení. Trpezlivosť všetko dosiahne. Tomu, kto má Boha, nič nechýba. Iba Boh stačí* (Básne, 30). Sväté Písmo nám dáva výstižný príklad úplnej dôvery v Boha, keď hovorí o Abrahámovom rozhodnutí obetovať svojho syna Izáka. V skutočnosti Boh nechcel smrť syna,

ale vieru otca. A Abrahám ju naplno prejavuje, pretože keď sa ho Izák pýta, kde je baránok na zápalnú obeť, odváži sa odpovedať: *Boh sa postará* (Gn 22, 8). A hneď nato zakúsi práve dobrotivú Božiu prozreteľnosť, ktorá dieťa zachráni a jeho vieru odmení tým, že ho zasype požehnaním“[6].

Katechizmus Cirkvi nám hovorí, že dôverovať Bohu, veriť v neho, „je pravý ľudský úkon. Dôverovať Bohu a súhlasiť s pravdami, ktoré zjavil, neodporuje ani slobode, ani rozumu človeka. Ani v ľudských vzťahoch neodporuje našej dôstojnosti, keď veríme, čo iní hovoria o sebe a o svojich úmysloch, alebo keď veríme ich sľubom (...). Preto ešte menej odporuje našej dôstojnosti, ak máme vierou prejsť úplnú poslušnosť rozumu a vôle Bohu, ktorý zjavuje, a tak vstúpiť do dôverného spoločenstva s ním“[7].

Blahoslavenstvá nás pozývajú k tejto

dôvere a k tomuto spoločenstvu s Kristovým životom; ponúkajú nám možnosť, aby v nás Ježiš žil už na tejto zemi. Blahoslavenstvá sú započaté v živote Panny Márie a všetkých svätých: oni nás sprevádzajú na našej ceste.

---

[1] František, *Homília*, 24-I-2021.

[2] Benedikt XVI, *Anjel Pána*, 30-I-2011.

[3] *Katechizmus Katolíckej Cirkvi*, bod 1723.

[4] Svätý Josemaría, *Poznámky z rodinného stretnutia*, 2-VII-1974.

[5] Porov. svätý Josemaría, *Vyhňa*, bod 28.

[6] Svätý Ján Pavol II, *Audiencia*, 24-III-1999.

[7] *Katechizmus Katolíckej Cirkvi*, bod 154.

---

pdf | document generated  
automatically from [https://  
dev.opusdei.org/sk-sk/article/nedela-6-  
tyzdna-v-cezrocnom-obdobi-cyklus-c/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/nedela-6-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi-cyklus-c/)  
(17.08.2025)